

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XIV. De abstinentia à cibis prohibitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

CAPVT XIV.

De abstinentia à cibis prohibitis.

Eccli. 4. Et Eccli. dicit: Filij elemosynam pauperu ne defraudas, & oculos tuos ne transvertas à paupere. Animam esurientem ne despexeris, & non exaspres pauperem in inopia sua, & quæ sequuntur. Et iterum: Exorare, & facere elemosynam ne desipias.

Matth. 6. Cum facis elemosynam, noli tuba canere anse te, sicut hyprocrita faciunt in Synagogis, & in vicis, ut honorificentur ab hominibus: Amen dico vobis, receperunt mercedem suam. Te autem faciente elemosynam, nesciat sinistra tua, quid faciat dextra tua; ut sis elemosyna tua in abscondito, & Pater tuus qui videt in abscondito, reddet tibi.

Luc. 11. Ac doceantur, i quantæ virtutis, quantique pretij & meriti ipsa elemosyna sit: inprimis vero quod iratum propter peccata DEUM placatum reddat, & peccatorum pretium & compensatio fiat, juxta consilium Danielis cap. 4. Peccata tua elemosynâ redimo, & iniquitates tuas misericordijs pauperum. Et Dominus dicit: Beati misericordias, quoniam ipsi misericordiam consequentur: quin & peccata ipsa extinguit, & abluat. Eccli. 3. Ignem ardentem extinguit aqua, & elemosyna resistit peccatis, & DEVS prospexerit est ejus, qui reddidit gratiam. Meminit in posterum, & in tempore casus sui invenit firmamentum. Et Dominus Luc. 11. Quod superest, inquit, date elemosynam, & ecce omnia munda sunt vobis.

Matth. 5. Sed & DEUM misericordem & benignum retinet elemosyna, ac ab omni peccato, & æterna morte liberat, juxta Tobiam dicentem: Ex substantia tua fac elemosynam, & noli avertere faciem tuam ab ullo paupere, ita enim fiet, ut nec à te avertatur facies Domini. Quomodo poteris, ita esse misericors, si mutuum tibi fuerit, abundanter tribue: si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter imparari stude. Præmium enim honorum tibi thesaurizas in die necessitatis, quoniam elemosyna ab omni peccato, & à morte liberat, & non patietur animam ire in tenebras. Fiducia magna erit coram DEO elemosyna omnibus facientibus eam. Et ipsum Tobiam alloquens Archangelus Raphael confirmat: Bona est oratio cum jejunijs & elemosyna, magis quam thesauros auri recondere, quoniam elemosyna à morte liberat, & ipsa est, qua purgat peccata, & facit invenire misericordiam, & vitam æternam: Et Sapiens dicit: Conclude elemosynam in sinu pauperis: & hac pro te exorabis ab omni malo. Elemosyna viri, quasi sacculus cum ipso, & gratiam hominis, quasi pupillam conservabit: & postea resurget, & retribuet illis retributionem unicuique in caput illorum, Super scutum potentis, & super lanceam adversus inimicum tuum pugnabis.

Eccli. 29. Sed & elemosynis velut sacrificio quodam DEUM ipsum promeretur, juxta Apostolum dicentem: Beneficentia autem, & communionis nolite oblivisci: talibus enim hostijs promeretur DEVS. Et id quidem, si ab alijs, qui sunt in statu gratiæ, vel in charitate fiant, alioquin, ut dicit idem Apostolus: Etsi distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas; & si tradidero corpus meum ita ut ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest, scilicet ad æternam vitam promerendam, quamvis & ad se disponendum ad gratiam, & ad alia multa valde utilis sit; Angelo testante, dum dicit, Cornelii exaudita est oratio tua, & elemosyna tua commemorata sunt in conspectu DEI.

Hebr. 13. Et id quidem, si ab alijs, qui sunt in statu gratiæ, vel in charitate fiant, alioquin, ut dicit idem Apostolus: Etsi distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas; & si tradidero corpus meum ita ut ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest, scilicet ad æternam vitam promerendam, quamvis & ad se disponendum ad gratiam, & ad alia multa valde utilis sit; Angelo testante, dum dicit, Cornelii exaudita est oratio tua, & elemosyna tua commemorata sunt in conspectu DEI.

Monendi item ut Christianam modestiam tenentes à amictu simplici, non superfluis vestibus, ad molliem & vanitatem, sed modestis ad corporis necessitatem utantur; memores eorum, quæ scriptura Eccli. 11. dicit: In vestitu ne glorieris unquam, nec in die honoris tui extollaris.

Quia vero Judæi, & Mahometani à quibusdam cibis velut immundis abstinent vel eos etiam abominantur, ut carnes suillas & similes, vel quæ eorum more non fuerint præparatæ: ideo qui ex eis venerint Neophyti, edocendi sunt, omnes cibos, omniaque esculenta munda esse, & bona, & nihil eorum à fidelibus rejiciendum. Cuncta Gen. 1. enim quæ DEVS fecit, sunt valde bona, ipseque Gen. 9. post diluvium omnia, quæ moventur & vivunt quasi olera virentia tradidit hominibus in cibum: & cibos, dicit Apostolus, Deus creavit ad percipiendum cum gratiarum actione Fidelibus, & iis qui cognoverunt veritatem. Quia omnis creatura bona est, & nihil rejiciendum, quod cum gratiarum actione percipitur. Sanctificatur enim per verbum Dei & orationem. Et alibi: Omnia munda mundis, coinquinatis autem & infidelibus nihil est mundum, sed inquinata sunt eorum & mens, & conscientia.

Verum Christi fideles ad carnis macerationem, & sensuum mortificationem ab aliquibus cibis, ut carnis, ovis, caseo, lacte & similibus quandoque abstinent, ut Quadragesimæ, quatuor temporum, vigiliarum, aliorumque jejuniorum ex præcepto Ecclesiæ, aut alijs diebus ex instituto regulari, aut peculiari voto vel devotione, vel à carnis tantum, vel ab ijs omnibus feria quarta, sexta, & Sabbato, pro consuetudine Ecclesiarum, ac nonnullos Dei servos etiam perpetuo ab ejusmodi escis, & vino ex voto, vel instituto similiter abstineret tanquam à fortiori cibo, & potu pro sola corporis castigatione, non quod eas damnent, aut tanquam immundas respiciant, aut abominentur, sed quod præmium expectent, ut sensibilia despicientes spirituali deinceps & cælesti mensa fruantur.

Hereticos autem fuisse, & esse, & hos etiam maxime vitandos, qui vel à cibis tanquam vera creatura Dei non essent, damnant, aut illis tempore debito veluti prohibent, vel ijs abstinentiæ, & jejuniorum posthabita disciplina quibuslibet diebus sine delectu & indifferenter utuntur; immemores eorum, quæ dicit Apostolus. Non est regnum Dei esca & potus, sed justitia & pax, gaudium in Spiritu sancto. Qui enim in hoc servit Christo & placet Deo, & probatus est hominibus.

Proinde abstinentiam & sobrietatem sectentur, gaudientes eundem Apostolum, qui de se dicit: Castigo corpus meum, & in servitutem redigo, ne forte cum alijs prædicaverim, ipse reprobus efficiar.

2. Cyrill. Hieros. in Catech. 5. de 10. dogm. ad illumin.

38. Cyril. ubi supra. Catech. 4. August. si. ve alius. fide ad Pet. 6. 3. tom. 3. & idem eod. lib. cap. 42. 1. Tim. 4. Tit. 1.

45. August. cit. c. 42. de fide ad Pet. 5. s. Cyril. ubi supra.

6. Dicitur de Eucratia Tattiano, Severianis, Manichæis, & similibus. Dicitur de Lucevano & recentioribus hæreticis. 1. Tim. 4. Rom. 14. 7. Beda in præf. hom. in oct. Epiph. 1. Cor. 5.